

домъ швидкои помочи скарбовыи 500.000 зр.
невворотныхъ а 300.000 зр. звортныхъ, ра-
зомъ 800.000 зр., до котрои то сумы не вхо-
дить першій датокъ въ касы державной въ
квотѣ 3000 зр., удѣленый въ першой хвили
нешастя на телеграфичне представленье на-
мѣстника, анъ другій датокъ въ квотѣ 100.000
зр. зажаданый телеграфично министромъ Зе-
милковскимъ під часъ побыту его въ Галичинѣ
заразъ по повени.

Часть той 800.000-чной сумы буде имо-
върно ужита на засѣвы, а часть на будо-
вы дородгъ и мостовъ, знищенныхъ або
попсованныхъ черезъ повѣнь. При томъ замѣ-
чено, що громады, котри мають обовязокъ ро-
ботою причинятися до удержанія або отбу-
дованія мостовъ, мають бути увольнениі отъ
того обовязку, а то длятого, щобы людямъ
дати случай до заробку.

Кромъ того має правительство — якъ доносять въ Вѣдня — подумати вже на серію надъ регуляцію галицкихъ рѣкъ въ порозумію съ галицкимъ соймомъ.

Неразъ вже були такй донесеня, а все якось кончилося на нѣчомъ. Тому то и теперь мы скажемо: „Die Botschaft horen wir wol, aber uns fehlt der Glaube“. Добре мы чули недавно вѣсть о регуляціи конгруы духовенству, — узвано се дѣло такожь дуже пекучимъ, — були навѣть люде, що починали вже „вѣрити“ — — а нынѣ про регуляцію конгруы анѣ слыху! Все пропало, провалилося, якъ камънь у воду...

Тому то и що до регуляції галицкихъ
рѣкъ не думаемо вѣрити, ажъ хиба побачимо
бодай початокъ якоись роботы...

Отзыва до П. Т. Родимцѣвъ !

Отъ двохъ лѣтъ устроють рускій студенты-академики въ часѣ ферій прогулъки-вандрѣвки въ околицѣ нашего краю. Сего року постановили мы отбути вандрѣвку въ Стрыйскій и Коломыйскій горы съ широкою звѣстною вже програмою.

Дальше значенье такихъ вандрѣвокъ вѣ-
доме: вандрѣвки нѣмецкихъ, особенно чес-
кихъ студентовъ причинили много до розбу-
дженя народного житя и самовѣжи. И наша
сегорѣчна вандрѣвка має тую-жъ цѣль на оцѣ.
Такъ русскій молодецъ, яко будучій народній
тружениники, бажаютъ вблизитись до народа,
щобы познati его житьe-бутьe, его долю-не-
долю, звычаѣ, обычаѣ, — доказати ему, що
наша руска интелигенція заходится щиро коло
правдивыхъ и жизненныхъ дѣлъ его и ста-
рася бути его щирымъ приятелемъ. Черезъ
устроюванье вечерницъ, черезъ отчity и вы-
клады хочемо оживити розвой народного житя,
розширити самопознанье народне и засѣяти
золоте верно науки мѣжъ рускою родиною.

Нашою цѣлею есть по перше: спознати богату природу нашего Подгірскаго краю, побачити си въ цѣломъ си роззвѣтъ и величавости, и подивляючи богаство и размаітостъ си формъ и объявовъ, скрѣпiti думки и силы до дальшои вытревалои працѣ для свого и загального добра.

Въ той цѣли выбираемся на вандрѣвку
дорогою въ Дрогобыча 27 липня въ Стрый-
скій а дальше въ Коломыйскій горы — завзи-

ваемо всѣхъ П. Т. Родимцѣвъ, щобъ якъ най-
численнѣйше брали участъ въ вандровцѣ и
прибували на вечерницѣ, устроюваній захо-
домъ комитету вандровниківъ и комитетовъ
мѣсцевыхъ въ Дрогобычи, Корчинѣ, Калуши,
Станиславовѣ, Коломыи и Выжници. Комите-
ты поробили якъ найстараннѣйший приготованія
въ тыхъ мѣсцяхъ, постарались о добрый
хоръ, о отчity, декламаціи и товариский заба-
вы, и надѣются, що руска интелигенція окон-
лична вразъ съ селянами радо прибуде на ихъ
запрошенія.

у Львовѣ дня 11 (23) липня 1884.

Справы церковно-экономичній.

In hoc signo vinces.

II.

Магазинъ церковный при „Народной Торговли“.
(Дальше.)

Не думаемо розводитися надъ потребою загального ширеня межи нашимъ народомъ науки о разумнѣмъ, користнѣмъ веденю господарства. Тую потребу чують всѣ межи нами, цѣла наша интелигенція. Кождый бо зъ насъ разумѣє, що коли матеріальний бытъ народу нашего має поправитися, то се може головно статися черезъ полѣпшене и бoльшу рентовнѣсть его господарства. Якій же може бути найпершій и найголовнѣйшій спосѣбъ до осягнення той цѣли? Певно той, що треба нарѣдъ такого улѣпшеного, умѣтнѣйшого и за тымъ користнѣйшого господарования научити. И

справдѣ бачимо, що до такої цѣлі звернений
неодній и то щирі заходы нашої інтелиген-
ції. Для такої працюють поодинокі патріоти,
такої служать въ значній часті нашї про-
свѣтнї товариства; не то що: мы маємо на-
вѣть спеціальний органъ печатный, часописъ
господарську для ширення такої науки межи
нашимъ народомъ. Поважаю тї заходы не отъ-
нынѣ у насъ чиняться, а вже добрихъ пару
лѣтъ, то належало-бы допустити, що мы вже
и певнї позитивнї результаты осягнули. Тымъ-
часомъ оно такъ не єсть. Мы не осягнули до-
си результату нѣякого, — бо спорадичнї, вы-
нятковї припадки десь-якогось незначного у-
лѣпшення не можуть прецѣнь становити за-
гального объяву. Абетрагуючи при т旤мъ фак-
тѣ всѣ тї трудности и просто перешкоды
которихъ усунити намъ не легко або просте
неможливо, якъ то, що мы маємо дѣло
съ великою масою, въ котрой всякий по-
ступъ повольно отбувається, — якъ дальше
то, що мы маємо за мало матеріальнихъ
средствъ въ рукахъ, щобъ мы тую нау-
ку могли той цѣлой міліоновой масѣ при-
ступною учинити, — якъ дальше знову, що
теперѣшнї сумнї економичнї обставини на-
роду (задовженѣе, роздробленье грунту, обтя-
женѣе податками и т. д.) цѣлкомъ неспріяютт
такому улѣпшеню господарства, — якъ вт-
конець и то, що нѣ законодавство, нѣ наша
автономична репрезентація не идутъ въ по-
мочь такому дѣлу, — такій результатъ му-
сить зависѣти отъ якихъ перешкодъ въ наст-

ры въ часу передъ 1848-ымъ р. симъ томомъ
еще далеко не вычерпаний, — такъ, чтобы об-
разъ розвою галицко-русской письменности пе-
редъ 1848-ымъ р. можна вже назвати повнымъ.
Таке дополненіе сего III-ого тому могло бы
осущитись черезъ вгадане вже разъ прилюдн-
выданье тому IV-ого, который бы обоймавъ
такожъ лишь часть по 1848 рокъ (включно),
въ котрому найшли бы мѣсце окрѣмъ власти
вого „дополненія“ такожъ т. зв. брошуркова ли-
тература. Тогды-бъ можесталось возможивымъ
и вычерпуюче обговореніе духовного житя на-

и вычерпывающее обзорение духовного жития на-
шой Руси отъ 1772—1848. Коли прійде часъ
выданя сего тому — годъ скавати, — мож-
вже невдовзѣ; теперь заняте „Акад. Братство“
выданьемъ творобъ неизбутнаго В. Навроцкого.
Поки-що звертаємось до нашихъ ВП. Родим-
цѣвъ съ умильною просьбою, чтобы пильн-
увагу звертали на все се, що може яку-небуд-
вагу мати для розясненя або доповненя исто-
ріи нашего духовного житя. Вже и такъ дуже
богато важныхъ рукописей и друковъ пропало.
Часть бы зрозумѣти ихъ велику вагу и ста-
раннѣйше займитись збираньемъ и захова-
немъ дорогихъ нашему серцю памятокъ. Єслі
исторія въ загалѣ справедливо зовесь учителькою
житя, то и исторію письменности можно та-
коjkъ назвати учителькою; якъ въ исторії
въ загалѣ, такъ и въ исторії литературы вм-

— або й свѣтлй хвилѣ, загрѣваючї примѣръ достойнїй наслѣдуванїя вадрцѣ, а що найважнѣйше: тревалу пôдставу до дальшого розвою.

Корзенко.

самыхъ, значитъ, что десь то мы дѣло твои
науки не уладили отповѣдно до характеру
и потребъ нашего народа. Оно и справѣтъ такъ.
Нашъ народъ, колько его не можна назвати
горыглѣднымъ въ нѣякомъ взглядѣ, въ пунктѣ
господарства онъ вже щось тримае на свою
способность. Се не самый консерва-
тизмъ въ него говорить, коли онъ толкуе, ѩо
онъ въ дѣда-прадѣда господарячи на той са-
мой земли лѣпше може знати, якъ си обра-
бляти, якъ тѣ, ѩо пишутъ книжки. Вже съ
тою прикметою самою належало-бы числится
бодай тымъ способомъ, ѩобъ ему даже огляд-
но подавати дотычну науку. Але суть ще
дальши особливости его характеру. Онъ по-
требуе, ѩобъ ему що-разъ и довго якась на-

требує, щобъ ему що-разъ и двою якась на-
ука доставалася, поки онъ рѣшится въ неї
зробити ужитокъ. И та наука має ему въ
практичный способъ, въ способъ цѣлковито
приложенный до его обставинъ подаватися,
такъ щобъ онъ о еи користяхъ наглядно, зна-
читъ на мѣсци переконатися мôгъ. Сї прик-
меты характеру народного звернули увагу на-

шихъ патріотовъ на потребу вышуканя, чи то всказаня отповѣдныхъ органовъ, котрй бы на мѣсци практически народови сю науку о господарствѣ подавали. Знаемо о двохъ проектахъ! Посля одного мала-бы стати школа народна тымъ органомъ черезъ змѣну программы наукъ въ тѣмъ дусѣ, а вже певне и черезъ практиче, отповѣдне приспособленье учителѣвъ; послѣ другого мали-бы се бути вандруючї учителѣ. Вартостъ обоихъ проектовъ однака, с. е. що нема надѣї, щобъ ихъ скоро переведено въ дѣло, бо рѣшеные такихъ спрavъ не бтъ нась залежитъ, а тѣ, бтъ которыхъ се залежитъ, не скори за него иринятися. Но допустивши, що були-бы сї проекты и зреализованій, то цѣлого результау отъ нихъ сподѣватися годѣ, и то въ причинахъ особливостей характеру народного, вже наведеныхъ, и пе ось въ якои. Въ кождомъ

ЗАГРАНИЦІЯ

(Дальше буде.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Буковинський соймъ.) Дня 22 и. с. липня
отбулося перше засѣданье новоизбраного буко-
винського сойму, а того-жъ самого дня появились
въ урядовѣй „Wien. Ztg.“ номінаціи маршалка
краевого и его заступника. Цѣсарскимъ рѣше-
ніемъ зъ дня 19 и. с. липня іменовано маршал-
комъ бар. Александра Василька, а заступ-
никомъ его адвоката черновецкого дра Ротта.—
Зъ легко зрозумѣльхъ причинъ гдѣ вдаватися
въ оцѣнѣнье політичного значенія сего акту, вы-
падає однакожъ скопстатувати, що черезъ тую
номінацію зыскавъ елементъ румунськїй на Бу-
ковинѣ нове впливове становище, такъ що побочь
Румуна Алезандро, репрезентуючого адміністра-
тивну власть на Буковинѣ, займе найвишій
урядъ автономичный въ краю другїй Румунъ, ко-
трого минувшості тѣсно вяжеся съ румунсько-
шовинистичними агітаціями, а въ послѣдніхъ
выборахъ до сойму являєся онъ просто проводни-
комъ румунськихъ шовинистовъ.—Складъ теперѣш-
ногого сойму мало впрочѣмъ рожнится бѣ уступив-
шої репрезентації краевої; сторонництво либераль-
не стратило оденъ округъ, именно Сучаву, котру
зыскали Румуни. Якъ однакожъ угрупуються по-

такожъ и зъ Петербурга и Києва. Кому
правды трудно дознатися, позалѣтъ ро-
газетамъ не вольно о подобныхъ речи
дувати.

Англія. Въ Гайдпарку въ Лондонѣ
ся 21 о. м. велика демонстрація проти-
ня палатою лордовъ реформы пра-
Сѣмъ митинговъ взяло участіе въ сї
ції. Під часъ демонстрації бувъ такий
ний и кн. Валеса съ родиною в міліот-
ровляли зъ балкану демонструючи якій
въ Гайдпарку ухвалено, протестуючи
противъ поступовання первъ и жертви
під часъ осінніхъ сесій парламентарії
выборча ще разъ прійшла підъ обрамлен-
ють однакожъ, щоби палата лордовъ була
Спольна резолюція всѣхъ митинговъ
слѣдує: „Величавий збръ утвореній
тигами, складаючими зъ людей, що
щє права голосовання якъ: робочі
гірники и всѣ невыборцї зъ мѣстъ и
шіе товариства ремеснічні, клуби
вариства радикальній и либеральній
кій політичній и неполітичній корпорації.

тестует рѣшучо противъ откненія реформы выборчою неѣтвѣчальною и непрепрезентативною палатою вышою помимо избѣже одного голосного принятія сей реформы народомъ и его замѣреными заступниками. Зѣбръ похвалие поступование Глѣдотона, который дорадилъ королевѣ, чтобы на осѣнь скликати сею парламентарну и загадану реформу предложити зновъ палатѣ вышою. На послѣдокъ зѣбръ высказує свою думку, что дальше существование дотерпѣшної необмеженої силы первоѣ вѣликою народу и не причиняе вѣчимъ анѣ для добра народу, анѣ для удержанія спокойя въ краї. Журналы побѣдофіціальны доносятъ, что на сауач, коли бѣ и въ осени палата выша откнула реформу, Глѣдотонъ не развяже парламенту въ постараю лишь о користѣйшѣ для себѣ складъ палаты вышою черезъ именование новыхъ первоѣ.

Благодатка конференція въ Лондонѣ не може

развинутися и здаєася, зробить — фіако. Щобъ однакож фіако не было всесторонне, згодилися представителѣ державъ завести провізорію на одинъ рѣкъ, а то тымъ болѣше, что теперѣшне положеніе Египту вымagaе конче хочь пропозиціонные угоды. Выготованіе провізорію поручено Вадингтонову, а то именно для того, чтобы хочь трохи вдоволити Францію, которая супротивъ предложеніемъ Англіи доси настоітѣшь выступала.

Франція. Вѣ справѣ нового конфлікту Франція въ Хинама, доносять французскіе журнали, что конфліктъ сей можна вже уважати за залагоженный. Понеже хинське правительство приказало своимъ войскамъ выйти въ Тонкинъ, то и найголовнѣйша цѣль, яку Франція мала на ѿцѣ, вѣ овагена. Дальше высказываютъ сї журнали гадку, что Франція не скоче задля вымушеннія отпovѣдного отшкодованія вести вѣйы съ Хинама, которая ѿ найменше толькo коштовалася, коли вѣноють жадана сума. Збройной демонстраціи флоты французскаго правительства однакоже незалишились, вѣжъ хочьбы для того, чтобы змути хинське правительство до выкананія того, до чого зобовязалася. Здаєася такожь, что каби нетъ Феррого хоче прискорити замкненіе сесіи парламентарной, позаякъ скрайна лѣвица безъ устанніи интерпелациими тамує лишь свободу акціи дипломатичної. "Temp" доносить, что французскаго правительства въ сївомъ ультиматумѣ до хинського правительства, зажадало отшкодованія въ слѣдуючихъ причинѣ: 1. щобъ жертвамъ по убитыхъ подъ Лянгъ-Сонъ офицерахъ, дати отшкодованіе въ грехахъ; 2. щобъ покрыти надѣльчайшій выдатка зъ причинъ битвы подъ Лянгъ Сонъ, которая змутила Францію до задержанія въ Тонкинѣ такъ на мори, якъ и на суши значныхъ силъ военныхъ. — По поводу ревизіи конституції прїде, здаєася, до непорозумія правительства отъ сенатомъ. До сего непорозумія прїде безперечно, коли сенатъ прїмѣе слѣдуючіе точки уложеній комісіюю: 1. Скороченіе речица скликанія выборовъ по розвязанію палаты; 2. вылученіе уставы выборчою для сенату въ основныхъ постановленіи конституції; 3) вылученіе дискусіи на конгресѣ о республиканской формѣ правительства; 4) знесеніе публичнаго богослуженія передъ розпочатъмъ каждої сесіи. Сенатъ годится радити надъ вышесъзведенными точками, але откнае зовсѣмъ жаданія, поставленія въ правительственныйѣ програмѣ, щобъ обмежити права сенату въ справахъ бюджетовыхъ.

Сербія. Зѣ Бѣлграду доносятъ, что сербско-болгарски конфліктъ має бути залагоженный чрезъ дипломатичную конференцію. Постаіи залившо вже угоды маютъ представителѣ австрійско-угорской державы, Нѣмеччины и Россіи нараджуванію въ Бѣлградѣ надъ спорную справою, тѣкаючу граніцю коло Бреговы а въ Софії будуть тѣ же самі представителѣ розбирати зновъ справу сербскихъ вѣтвачій и выдадутъ по тѣмъ сїв旣 судъ. Зѣ Вѣдая, Берлина и Петербурга добрали вже представителѣ оихъ державъ такъ въ Бѣлградѣ якъ и въ Софії отпovѣдний інструкціи. Сербское правительство вручило 22 с. м. Перзійному меморандуму вразъ съ актами тѣкаючими сербско-болгарского конфлікту. Сподѣваются, что нарады въ сїи справѣ вже сими днамъ зачнутся. Перзій есть предсѣдателемъ конференціи въ Бѣлградѣ.

НОВИНКИ.

— Въ Дрогобичѣ отбудется завтра, въ недѣлю, музыкально-декламаторскій вечеръ. Тымъ вечеромъ разочинается програма вандровки рускихъ студентаў. Комитетъ дрогобицкій доложитъ всѣхъ сїль, щобъ вечеръ вышавъ якъ найкарошо. Зѣ старшихъ Руспинѣтъ особливо ревно занявся нашъ пособію п. Кс. Охримовичъ. По музыкально-декламаторской части наступить забава съ танцами. Музикальна справа має бути спроваджена зъ Самбора.

— Розрви жидовъ противъ христіянъ въ Бориславѣ. Коли недавно що майже въ цѣлой Европѣ, ба наѣть и въ Африцѣ именно въ Алжирѣ били и проганы жидовъ, коли они зъ Россіи цѣлыми масами, уїкали передъ погромами до Америки, хочь звѣчайно и не далеко заїжджали, ба лиши до Галичини, сего щасливого и безпечного прибѣжища, — въ сїй же самой Галичинѣ жидамъ тутъ проживаючимъ не толькo и волosoю зъ головы не учавъ, але они можутъ ще й тѣшитися симпатію и протекцію нашихъ брацѣвъ "не майжешоего вынанія" и спокойно засѣдати на лавахъ всіхъ радныхъ. За те повинні бути вѣчній и бойдай сидѣти тихо... Передъ колькома днамъ доносили польскій газеты, що жидовъ бути въ Бориславѣ. Жиды на цѣлѣ горло заревѣли: "Ге wait! биутъ наѣть вже и въ нашої Галичинѣ!" Добродушна Европа почала вже була и вѣрити сїмъ жидовскимъ зойкамъ, коли тымъ

часомъ рѣчъ инакше повернулася: "Не роботники, не христіяне били жидовъ въ Бориславѣ, але таки самі жиды били роботники въ, коли христіяни!" 34 роботники покалѣчили, а бѣзъ нихъ ледви чи останеть при житю. Рѣчъ була така. Въ Волинцѣ, присѣлку підъ Бориславомъ, есть французскіе товариство для експлоатаціи земного вооку. Товариство се займло трохи бѣльше долею своихъ роботниковъ: побудувало для нихъ касарнѣ, доглядало, щобъ они мали лѣпшій харчъ и выплачувало имъ правильно готовкою. Не дивна ця отже, що роботники наймалися радище у французскаго товариства. Се немало любило жидовъ експлоататоровъ людской працѣ и они отъ давна вже бегодували на французскаго товариства. Кажуть, що дирекція сего товариства знала о не-прихильности жидовъ експлоататоровъ для себѣ и своихъ роботниковъ, а боячись якихъ сумнівъ наслѣдківъ, отгосилась навѣть въ сїи справѣ до староста о власну помочь и заведеніе средствъ остерожности. Длячого старосто сму вчасно не зарадило, не знати. Розрви выбухли въ дняхъ 19 и 20 с. м. а причина була слѣдуюча: До одного роботника, що служивъ давнѣйше у жida, а бѣзъ перешовъ до товариства французскаго, прїшли жиды и зажадали бѣть него грошей, що бѣть зазинивъ; а коли онъ не мавъ зъ откі вернути, жиды почали его бити и тягнути съ собою. На крикъ свого товариша прїбѣгли роботники съ французскаго товариства и увѣльнили роботника бѣть жидовъ. На сїмъ и закінчилиася неспокойство первого дня. Въ ночі повыбивавъ ктось въ колькохъ жидовскихъ домахъ окна, поломивъ двери въ божниці и понищивъ тамъ рѣжній предметы, не тыкаючи однакож тойры. (Ходить поголоска, що се зробили таки самі жиды). Тенерь донервали жиды причину выступути противъ роботниковъ христіяни. Звалоючи всю вину на роботниковъ зѣ Волинки, вырушила товна жидовъ — після однихъ до 12.000, після другихъ 5—6000 душъ, узброена въ колы, камѣнь и сокири на роботниковъ, що якъ-разъ були тоды въ касарнѣ, — и тутъ розпочалася кровава бойка. Розумієса, що роботники могли лишь — и то дуже слабо — боронитися противъ такої товни жидовъ, бо всѣхъ роботниковъ въ Волинцѣ есть ледви всего 100 людей. Завѣзвано зѣ Дрогобича жандармерію, а та взвіши що до помочи стражниковъ финансовыхъ, прибула на мѣсце по-гromu. Розъяренна товна жидовка въ сїи зу-хвалости галицкого жida мало-що не кинулась и на жандармовъ, а сїи були змушени ужити оружія и пострѣлили двохъ жидовъ. Отъ такої то були розрви въ Бориславѣ! Зѣ жидовъ крѣмъ двохъ пострѣленыхъ жандармами нѣякъ анѣ въ волosoю не склѣбчень, а зъ роботниковъ 20 отрашили покалѣченыхъ бѣзъено до шпиталю. Найцѣкавѣйша однакож есть, що коли одинъ жиды били роботниковъ, други заразъ телеграфували до "Alliance Israélite", до Ротшильда, до министерства и до всѣхъ газетъ, що ихъ христіяне мordуть. Старосто зарядило слѣдство, а судія п. Червінський веде вже его на мѣсци.

— Преосвящ. еп. Сильвестръ прибуде до Львова 17 (29) червня зѣ Криницѣ, де пробуває теперъ на водахъ.

— Впр. о. кръл. I. Жуковскій подарувавъ свою працю "Право супружеске" фондови вѣдѣ и сирѣтъ священичихъ львівской архіепархіи съ тымъ призначеніемъ, щобъ комісія працю его випечатала а дохѣдъ призначала на фондъ.

— На потерпѣвшихъ бѣтъ повені зложили на руки редакцію "Дѣла" дальше: Безъименний датель зѣ Сокала 1 зр. 46 кр.; п. М. Голейко зѣ Львова 1 зр.; чл. прихожане въ Тартаковѣ 13 зр. 20 кр.

— Загальний зборы філії "Пресвѣты" въ Тернополі отбулися дня 22 л. червня въ комнатахъ "Рускої Бесѣди" при члененії участія селянъ и мѣщанъ. Лишаючи спровозданье до одного зъ найближніхъ чиселъ, подаема теперъ, що въ складѣ нового вѣдѣлу вѣшили: Олекондер Барвінський яко голова, Левъ Шеховачъ яко заступникъ головы, Іванъ Лошнѣвъ яко секретарь и касіеръ, Петро Левицкій яко контролльоръ и дръ Володимиръ Лучаковскій. Заступниками выбраній: Іосифъ Мишкевичъ и Левъ Рудницкій.

— Въ Пронятинѣ, підъ Тернополемъ открыто въ недѣлю 12 (20) липня нову читальню заходомъ о. Ясенецького и Михайла Кніша — при члененії участія мѣсцевихъ и замѣсцевихъ селянъ та гостей зъ интелигенції. Подробнѣйше спровозданье подадимо зъ найближніхъ чиселъ.

— Въ Свѧцѣ, дек. журавельського, отбудется дня 13 л. жовтня о. р. мисія. Урядъ парохіальний зѣ Свѧції удався вже съ прошеніемъ о архиєрейському благословенію.

— Въ Рынківской Воли бѣтъ вѣдѣло дн. 18 червня загальний зборъ читальній. Читальнія розвиваються хорошо: всѣхъ членовъ було 42; въ протягу року перечитано 342 книжки; доходу було 11 зр. 27 кр.

— Дръ Исидоръ Шараневичъ має вѣхати сего дня до Галича для дальнихъ розкошокъ съ о. Лаврецкимъ. На тую цѣль одержавъ бѣть консерватора гр. Войтѣха Дѣдушицкого дальнихъ 300 зр. Говорять, що старинна Рождество-Венчанська церковь въ Галичи має бути коштомъ краевого фонду отпovѣді; за тымъ стоять такожъ гр. В. Дѣдушицкій. Кошти висносли 50.000 зр., а плянъ бѣтъ вже вѣдѣло въготовлены.

— Іспытъ зрѣlosti въ тернопольскій семінарії учителскій отбувся підъ проводомъ кр. инспектора Т. Мандыбура бѣтъ 12—20 лиця. До испыту ѿбо 38 кандидатовъ (14 Руспинѣтъ, 21 Поляківъ и 3 жиды) а крѣмъ того 7 екстерністовъ (2 Руспини и 5 Поляківъ). Зѣ кандидатовъ зложили

іспытъ съ отказаньемъ 4 (3 Поляки, 1 Руспинъ Иванъ Титоръ), свѣдѣцтво зрѣlosti дѣстало 26 (9 Руспинѣтъ, 15 Поляківъ, 2 жиды). Поправку зъ одного предмету по вакаціяхъ має здавати 7 (4 Руспини, 2 Поляки, 1 Жидъ), а на цѣлый рѣкъ репробовано 1 Поляка. Зѣ екстерністовъ однини (Полякъ) дѣставає свѣдѣцтво зрѣlosti. Двохъ (1 Руспини и 1 Поляка) репробовано на рѣкъ, а 3 (1 Руспини и 2 Поляківъ) призначено до испыту зъ одного предмету по вакаціяхъ.

— Видѣль Рускої Бурсы въ Стрію завѣдомо П. Т. Родимцевъ и Интересованихъ, що побоїчій будиночокъ бурсовий уже підъ дахомъ а не вдовѣ вже стане и головний будынокъ. На послѣдній засѣданію зъ 15 лат. линія ухвалила Видѣль на сїй рѣкѣ поставити лише зрубъ и покрыти его дахомъ; вѣдѣпіе же и внутрѣшне урядженіе лишити яко роботу на рѣкѣ слѣдуючій. Дѣвъ причины спонукали Видѣль до сїи ухвали, а то: бракъ потребніхъ капиталівъ (у каси есть ще до 700 зр. готовкою) и вимоги технічні (щобъ будынокъ добре висохъ). Тому стъ слѣдуючимъ рокомъ школънимъ бурса ще не зостане открыто. Помимо сего однакож Видѣль не спустить зъ ока потреби нашої убогой молодїжі и якъ до теперъ таїкъ и на дальше уважати буде за свїй святій обовязокъ подавати помочну руку убогимъ школярамъ чи то удѣлюваньемъ датківъ грощевихъ на поживу, одѣжь, уплату школънихъ належностей, чи то закупуючи потребній учебники.

— Зѣ въсѣдної Галичини пишуть намъ: Въ ч. 66 "Дѣла" зъ 9 (21) червня о. р. въ статії о. Ст. Качалы п. заг. "Школы народній и ихъ впливъ на бытъ матеріальній краю" мы вчитали ото слова: Менѣ говорено начевно, що учитель Руспинъ, зѣ котрого громада була задоволена, толькo дялого бувъ перенесений до колонії мазурской, щооказавъ выборцямъ: "Голосуйте на кандидата Руспина". Мы же знаемо одного учителя Руспина, котрый за сїмъ лѣтъ учительства въ одній мѣсції виконавъ собї 80 півнѣвъ пасѣкі, а его безъ причини перенесено въ таку мѣсцебѣзп, що заразъ съ перенесенемъ згинуло ему 69 півнѣвъ. Учитель сей бувъ въ селѣ такъ всѣмъ любленій, що громада зъ доброю волѣ поставила ему стайню, стодолу и вимурувала півницю, а навѣть дѣдичъ, бачучи его посвященіе для школы, отвѣтивъ частину города бѣть пропиціація а прилучивъ до школы. Мавъ я слухай розмовляти съ тымъ бѣдоляху о его пещастю, та годѣ навѣть частини нашої розмови повторити въ газет..

— Зѣ Ярослава пишуть намъ: Министерство праць рескриптомъ зъ 30 червня о. р. позволило перемѣнити постепенно тутешній школу реальну на поїзній гимназію. Съ початкомъ слѣдуючого року шк. буде отворена перша гимназія.

— Въ селѣ Конюшинихъ (коло Збаражу) — якъ намъ пишуть зъ підъ Любачевомъ — нема нѣякихъ запоръ въ тихъ мѣсциахъ, де желанія перетинава дороги до єзды возами, а стоять толькo на стоянкахъ таблиції съ написомъ: "Васконошъ па росіа". Тутъ насуваюся на гадку друга рѣбъ: чому на таблиціяхъ нема и написей рускихъ?! Желанія таї иде прецѣ по рускѣ землї! Отъ Ярослава до Сокала ще хвала Богу Русу, не Польща! Навѣть підъ "barbarzyńsko-Moskw-ю" въ сторонахъ замешканыхъ народомъ польськимъ бачивъ я написи російскій и польскій, — и якъ не покусалися... Чому жъ на наст., папове Лахи, въ нѣбѣ гусерсе wolnošci, gownošci і т. д., зълігнували зовсѣмъ рускій языкъ, языкъ народу, по котрого землї ви провели желанію до рогу?! Е, чому? Вамъ забагаюся Польщѣ на рускѣ землї! Для васъ — пісма Rusi! А отъ тога до того, що запорт на дорогахъ нема, — то вже такожъ въ свѣтѣ родѣ polnische Wirthschaft.. Коли панове думають, що тихъ запоръ не треба для руского хлопа, то може треба для магнатовъ, котрýchъ бѣстrij можуть сполошитися властівіе тоги, якъ поїздъ переходить... Зарядъ же лізницѣ повиненъ чимъ скорше поставити на дорогахъ запоры!

— "Wisuwitische Gänge". При розправѣ въ процесѣ Мегофера жидъ Енслеръ характеризуючи поведеніе одного мнимого фактора Мегофера скаже: "Сей чоловѣкъ бѣгавъ то скуды, то туды, нишпоривъ за чимъ, звичайно — "hat wisuwitische Gänge gewascht..." Мѣжъ публикою повставъ великий смѣхъ, що навѣть жиды приглинулио "езуїтокимъ ходамъ"...

— Въ Глубичну напали два молоді жидки, котрій вже довшій час тероризували христіяни та го-вініїхъ, на одного парубка. Парубокъ боронився вилами и ударювавъ ними одного жидовскаго Самсонія такъ сильно, що той кто знає чи вѣде, и може оплатити смертю свое зухальство.

— Въ Б

ляхъ. О якому-нибудь перелаку нема навѣтъ въ бѣдѣ; жителій вѣт спокойній и заводить лишьъ въ власной охотѣ оредства осторожности. — Розбѣжалась була поголоска, що въ Мадрітѣ выбухла холера. Вѣтъ показалась ложною, а испанскій консулъ въ Марсії запечеувъ толеръ синъ вѣстямъ урядово.

— Левъ Гартманъ, звѣстный революціонеръ россійской, що то 1 грудня 1879 р. заготовивъ експлозію на перебѣжившаго московско-курского жемайзію царя Александра II., отнявъ себѣ житіе въ Новомъ Йорку. Такъ доносять ново-йоркскіи газеты. Причина самоубійства була здаєсь, нужда, въ якой проживавъ Гартманъ.

— Землетрясеніе на Искіи. Въ середу о 12 год. и 40 мин. давось почути на Искіи сильный гуркотъ подземнаго, по котрому наступивъ короткій але сильный ударъ. Шкоды не было жадно, але жителій Искіи дуже наликалися. Недавно ще катастрофа на сѣмъ островѣ стоять ясно кождому передъ очима и може бути, що она готова ще повторитися.

— На потерпѣвшихъ бѣтъ повеніе вплынуло до вчера до каси банку краевого зъ складокъ 45.542 зр. 85 кр.

— Арабій вѣсті. П. Ем. Лебедовичъ зъ Коломыи одержавъ въ Краковѣ степень доктора медицины.

— Маршалокъ дръ Зыблікевичъ повернувъ поза- вчера зъ Вѣднія до Львова.

Вѣсті Аепархіяльни.

Зъ АЕпархіи Львівської.

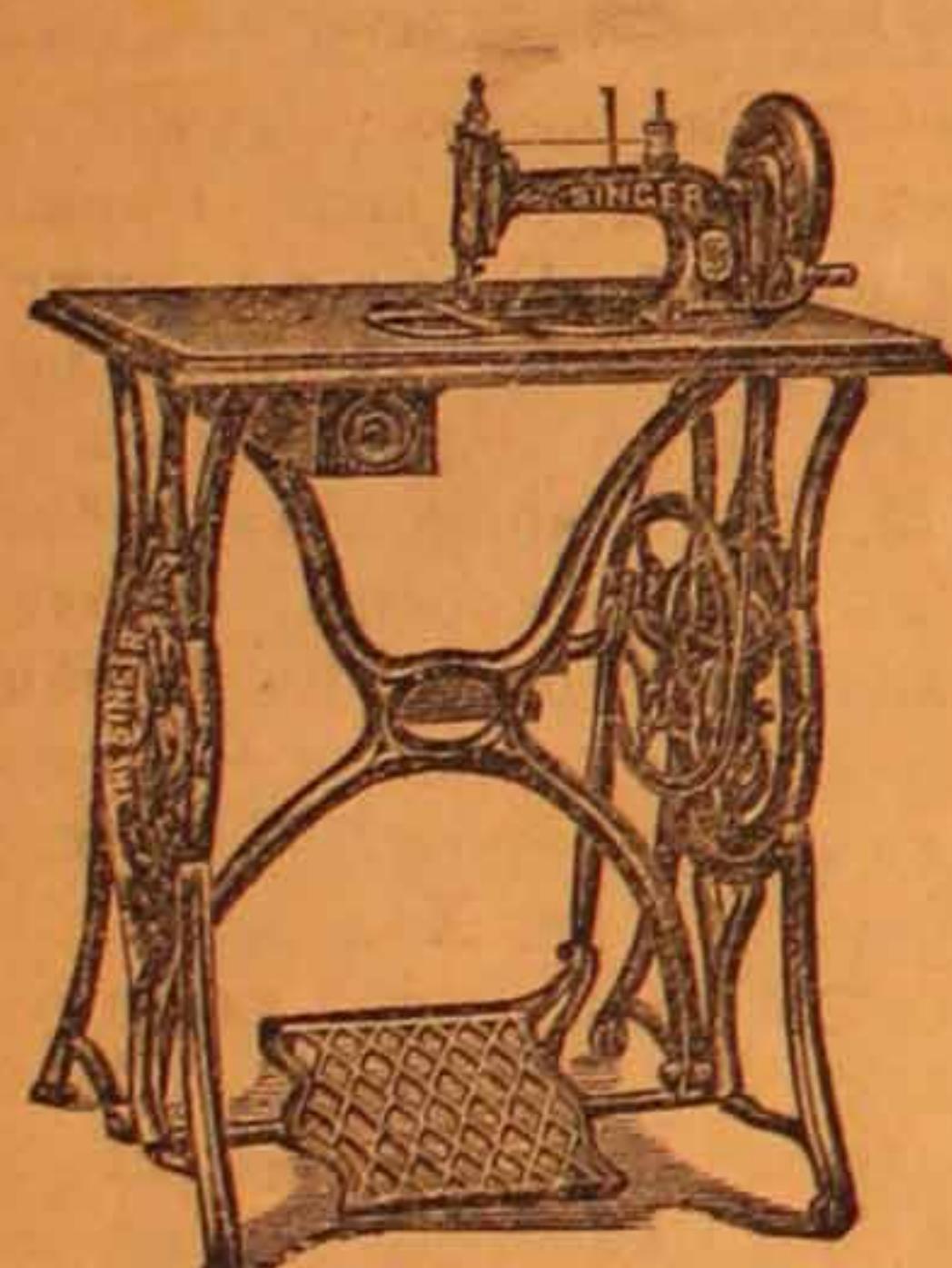
Презенту на пар. regiae collationis Тура велика, дек. болеховскаго, получивъ о. Алексей Зарицкій зъ Зарудя; 2) о. Нарк. Янкевичъ на пар. Межигорцѣ, дек. рогатинскаго.

Камоничну институцію получили оо. 1) Леонтій Копертинський на Суранівську, дек. заражскаго; 2) Николай Копач на капел. Бобиць.

Введеній въ душпастирській посады оо. 1) Александръ Карачевскій яко завѣдатель въ Львовѣ, дек. скальского; 2) Теодоръ Прачукъ яко завѣдатель въ Тростянцѣ, дек. золочевскаго.

Душпастирській посады получили оо. 1) Титъ Чубатый сотрудництво въ Чортковѣ; 2) Иванъ Дымшевскій завѣдательство Кіїданова, дек. чортківскаго; Викторъ Єзерскій завѣдательство въ Сасовѣ, дек. олеського; Стеф. Кобилянскій завѣдательство въ Губинѣ, дек. бучацкого.

20 процентъ за машину до шитя.

72 пейсатыхъ агентовъ звиваються черезъ пѣллій рѣкъ по краю и предкладаю нашу легковѣтій публичній машини до шитя на раты, благує при тѣмъ своимъ жаргономъ, що то машини **оригінальний американський** и що тѣ машини получили на выставѣ амстердамской дипломъ почестный и т. д.

Все то фальшивъ и бляга!

Але для чого тѣ агенты такъ неутомимо уганиаютъ по краю и такъ блягаютъ? — бо достають за то 20 процентъ бѣтъ той квоты, которую підписано имъ на реверсѣ за машину.

Прошу почилити кѣлько проценту платити нашъ бѣдный край лишь самимъ агентамъ машиновимъ.

Рахунокъ простий. Есть ихъ 7, кождый агентъ спродасть рѣчно чрезъ свою блягу що найменше 50 машинъ, а пересѣчна квота спродаюни машини 60 зр., а зъ той квоты получась агентъ 20 процентъ.

Памятай **появжаний читателю**, що лишь та фірма може платити агентовъ 20 проц., котра дуже лихъ машини за грубій грощ.

Такъ само дѣєся съ образами, годинниками и тысячами другихъ рѣчей.

Щоби разъ зробити **конецъ** такому страшному взыскыванню нашої публики, постановивъ я бѣтъ нового року держати на складѣ 3 роды машинъ до шитя Зингера, т. є. зъ трехъ рѣжныхъ фабрикъ по цѣнамъ найприступнѣшихъ.

Машини Зингера бѣжий съ найнов. полѣщеніями по 68, 55 и 45 зр.

Машини Зингера ручній по 48 и 38 зр.

Раты тиждневій 1 зр., мѣсячній 3 зр., квартальній 12 зр., готовкою же о 10% дешевіше.

ГВАРАНТИЯ 5 ЛѢТЬ.

Въ виду нової установи промыслової, що якъ разъ вийшла въ житіе, всяка зъ стороны агентовъ обѣцювана гварантия и направа устава.

Іосифъ Іваницкій механикъ и властитель торговль машины. Львівъ, готель Жоржа.

Принятій въ замѣну машини уживаній, бѣтродуло по той самой цѣнѣ по якой я пріймю, т. д.

1103—17?

ОБЩЕ РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

для Галичини и Буковини,
зарегистроване общество съ неограничену порукою

опроцентовує бѣтъ д. 1 серпня 1884 грощевій вкладки:

- а) на книжки щадничій 5%,
 - б) на текучій счетъ (conto corrrente):
за 30 днівнімъ выповѣдженемъ	4%
за 60 " "	4½%
за 90 " "	5%
за 120 " "	5½%

Львівъ, дні 16 липня 1884.

3—3

Совѣтъ управлюючій.

III. Вильказъ жертвъ на Руску Бурсу бути лишь убоги ученики Русини, гр. кат. обряду, зъ 4-рохъ вищихъ кілько гімназіальнихъ и зъ 4-тои класы нормальной апершенностю до принятія при рѣвніхъ усlovіяхъ мають кандидаты съ отличнимъ успѣхомъ въ наукахъ и добри сїбваки.

Отъ Видѣлу Братства св. Арх. Михаила въ Коломыи, дні 4 (16) липня, 1884.

Подяка.
Товариство рус. шк. въ Чернівцяхъ складають
вариству „Академіческіе Братья“
у Львовѣ за даръ книжечки „III томъ библіотеки
нишкевича“ приходише середини
спаси-Богъ!
П. Кумановскій, голова
Бачинській, библіотекарь.

ПОМОСТЫ КАМ'ЯННІЙ

именно

Mosaic, Terrazzo, Granito и Вѣтол
ВЪКОНУЕ

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

у Львовѣ

черезъ технического управителя

Джіовані Дзуліяні

Особливо практичній для церкви, пайрѣнороднѣшихъ краскахъ и пречуднѣхъ фигурахъ.

На жаданье могутъ бути предложеній доказаній взоры съ цѣнникомъ.

Р. ДИТМАРЪ

у Вѣдніи

перенѣсъ истину бѣтъ 20 лѣть у Львовѣ

ФАБРИЧНЫЙ СКЛАДЪ ЛЯМПЪ

разомъ съ головнимъ складомъ нафты

зъ дотеперійшаго локалю въ готелю Европейскому до дому Кароля Кисельки, пл. Маріяцкій, ч. 9 и ул. Собѣскаго ч. 1

Значно розширеній и вимогамъ теперішності въ поїздно урядженій локалю зостали отвореній. Вн. Публичну якъ пайсердечнѣшіе упрашась ласкаво звѣстити великій запасъ найрозличнѣшихъ лямпъ и заховати дотеперѣший взгляди.

Конкурсъ

Выдѣлу Братства церковного св. Арх. Михаила въ Коломыи розписує конкурсъ за принятіе 20 питомцівъ до Рускої Бурси въ Коломыи на рокъ 1884/85.

Убѣгателі мають внести на руки предсѣдателя Братства або на руки „Заряду Рускої Бурси въ Коломыи“ найдальше до 25 л. серпня 1884 р. прошенія, заосмотреній въ сївѣдоцтва: 1) крещена, 2) убожества бѣтъ свого пароха, 3) школене зъ послѣднаго курсу, 4) заявленіе, підписане черезъ родича або опѣкуну, въ котрому той же обовязується, колиже може и хоче чи то грощми чи въ натураліяхъ причинитися до удержання своего сына, а взглідно выхованка.

Условія до принятія суть: 1) Поступити въ паукахъ що найменше добрий, зъ науки релігії и руского языка задоволяючій, обычай и пильності похвалений. 2) Знанье спѣбу зъ нотъ, а по крайній мѣрѣ добрий голою. 3) Кождый кандидатъ піддається передъ принятьемъ въ заведеніе испытуви зъ спѣбу, а кандидатъ зъ школъ народныхъ испытуви зъ руского языка. 4) Питомецъ мусить мати отповѣдну одяжъ и обувь, а зъ бѣла по три пары, 2 ручники, 2 простирадла. 6 хустокъ до носа, подушку, 2 пошевки, коцъ або ковру до накривання и сїбникъ. 5) На пранье бѣла мае читомецъ зложити заразъ при принятіи 3 зр. на цѣлій рокъ. 6) Декларованій датки на удержанье має зложити въ половинѣ заразъ при принятіи, а другу половину от початкомъ 2го курсу шкільного. Недержанье речинца доплаты потягає за собою утрату сїбня въ Бурсѣ. 7) Принятими можуть

Шпунти и чоды до бочокъ, корки до бутылокъ, капілъ до бутылокъ, маса до ляговихъ бутылокъ, машини до коркованихъ бутылокъ, тибушони, машини до мыта фланшъ, піпки до бочокъ.

Артикулы гумові, кишкі гумові до газу и до іншої води, вина, пива, квасу, пілата та іншої.

Ляпки до пістолета, паси до машинъ и молотківъ, лапшина ширини.

Гурти до машинъ, вужжі кінські, Рури цинкові и оловяні, Шротъ, льотки и пуль.

Порошокъ на комахи и махі, таїни на комахи, камфора и персикъ.

Артикулы гумові, гумові таїни, Ехтіа д'одор, Eau de Cologne, ляпки помади.

Ляпки до пістолета.

Чорнило до пісайдію, до гелію, синю, чорну, до звінки и автографію.

Краски до печатокъ, гума і піпки.

Смаровило іспромаканії шкіру.

Смаровила на комахи і махи ужити.

Товіръ до оружила.

Ляпки до чоботівъ чорні, малийчичі.

Чорнило до шкіри.

Апретура до консервованії.

Все то найдешевішіе цінники специалніи на мади і франц.

При замовленні и після тою просите о приймавши махи, котра вильтарилъ зъ ходу звиче таїни із наводи, котрими звиче таїни із наводи, як слухай нефтобрана посла.

Отъ осені року 1884 із сїбня дому Ринокъ ч.